

Den originale sprogudgave af denne side [fr](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

[engelsk](#)

Følgende sprog er allerede oversat.

Swipe to change

Sådan fuldbyrdes en dom

Luxembourg

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Hvis den tabende part ikke frivilligt efterlever rettens afgørelse, kan sagsøger tage skridt til at sikre fuldbyrdelsen. Dette kaldes tvangsfuldbyrdelse. Hvis en dom skal kunne fuldbyrdes, skal den være påført en fuldbyrdelsespåtegning (formule exécutoire) og skal være blevet behørigt forkyndt eller meddelt. Dommens status som eksigibel suspenderes i otte dage fra domsdatoen, og/eller hvis der iværksættes appel, medmindre afgørelsen er foreløbigt eksigibel. Tvangsfuldbyrdelse har generelt til formål at inddrive en sum penge, men kan også anvendes for at få opfyldt en pligt til at gøre noget. Hvis en person er blevet dømt til at betale en sum penge, fuldbyrdes kravet ved hjælp af skyldnerens aktiver. Der er i så fald tale om udlæg (saisie). Der findes dog andre mere specifikke fuldbyrdelsesforanstaltninger: arrest eller udlæg i skyldners fordringer, udlæg i uhøstede afgrøder, udlæg i indkomst, arrest eller udlæg i fast ejendom, arrest eller udlæg ifølge panterrettigheder, arrest eller udlæg i udlandet, arrest eller udlæg med henblik på tilbagelevering, udlæg i løn, arrest eller udlæg i fartøjer til transport ad indre vandveje samt arrest eller udlæg i forbindelse med beskyttelse af intellektuelle rettigheder. De former for arrest eller udlæg, som hyppigst anvendes i Luxembourg, er arrest eller udlæg i forbindelse med fuldbyrdelse af en dom.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Fogeder (huissiers de justice) har enekompetence til at fuldbyrde domme, som er gjort eksigible af en domstol i Luxembourg efter luxembourgsk lovgivning eller af en domstol i en anden EU-medlemsstat efter EU-lovgivning i civil- eller handelsretlige anliggender, aftaler som følge af mægling på det civil- og handelsretlige område, der kan fuldbyrdes, og andre eksigible retsakter (actes) eller rettigheder.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

Domme, som er afsagt, og retsakter, der er gennemført i Storhertugdømmet

Disse kan tvangsfuldbyrdes i Storhertugdømmet uden krav om officiel godkendelse eller et "pareatis-brev", selv om de bliver fuldbyrdet uden for den domstols retskreds, som har afsagt dommen eller uden for det område, hvor retsakterne blev gennemført.

Når retsakterne eller dommen overgives til fogeden, betragtes det som en bemyndigelse til at foretage alle andre former for fuldbyrdelse end udlæg eller arrest i fast ejendom og fængsling, som kræver en særlig bemyndigelse.

Udenlandske afgørelser ifølge en traktat eller EU-lovgivning, som kræver en fuldbyrdelsespåtegning

Domme på det civil- og handelsretlige område, der afsiges i en anden stat, og som kan tvangsfuldbyrdes i den pågældende stat, og som ifølge

- Bruxelleskonventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som ændret ved nye medlemsstaters tiltrædelseskonventioner til den pågældende konvention

- Luganokonventionen af 16. september 1988 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager

- konventionen af 29. juli 1971 mellem Storhertugdømmet Luxembourg og Republikken Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager

- traktaten af 24. november 1961 mellem Belgien, Nederlandene og Luxembourg om retternes kompetence, om konkurs samt om gyldighed og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldsgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, for så vidt den er i kraft

- eller Haagerkonventionen af 2. oktober 1973 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdspligt

opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt og fuldbyrdet i Luxembourg, skal gøres eksigible efter de formkrav, der er fastsat i artikel 680-685 i den nye civile retsplejelov (Nouveau code de procedure civile).

Retsafgørelser i civile sager, herunder handelssager, der afsiges i en EU-medlemsstat, som kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, og som ifølge Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt og fuldbyrdet i Luxembourg, gøres eksigible som fastsat i denne forordning. Forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, den såkaldt "omarbejdede Bruxelles I-forordning" ophævede forordning (EF) nr. 44/2001. Forordning (EF) nr. 44/2001 finder dog fortsat anvendelse på retsafgørelser, der er afsagt, officielt bekræftede dokumenter, der er oprettet eller formelt registreret, og retshandler, der er godkendt eller indgået før den 10. januar 2015, og som henhører under den pågældende forordnings anvendelsesområde.

Retsafgørelser, der træffes i civile sager i en EU-medlemsstat og kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, og som ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt og fuldbyrdet i Luxembourg, gøres eksigible som fastsat i denne forordning.

Retsafgørelser, der træffes i en medlemsstat, der ikke er bundet af Haagerprotokollen af 23. november 2007 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, jf. kapitel IV, afdeling 2, i forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt, og som opfylder de nødvendige forpligtelser for at blive anerkendt og fuldbyrdet i Luxembourg, gøres eksigible som fastsat i denne forordning.

Udenlandske retsafgørelser, der er omfattet af EU-lovgivningen om afskaffelse af fuldbyrdelsespåtegningen

Den 12. december 2012 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, den såkaldt omarbejdede Bruxelles I-forordning. Ifølge denne forordnings artikel 36 anerkendes

retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure (ophævelse af fuldbyrdelsespåtegning). Denne forordning har været gældende i alle EU-medlemsstater siden den 10. januar 2015 efter de bestemmelser, der er fastsat i forordningen.

Retsafgørelser, der træffes i en medlemsstat, der er bundet af Haagerprotokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt indgået den 23. november 2007, jf. kapitel IV, afdeling 2, i forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt, anerkendes i Luxembourg, uden at der kræves nogen særlig procedure og uden mulighed for at gøre indsigelse mod anerkendelsen.

3.2 De vigtigste betingelser

Der kan ikke gøres arrest eller udlæg i løsøre eller fast ejendom, medmindre der foreligger et tvangsfuldbyrdesgrundlag efter luxembourgsk ret vedrørende et forfaldent og ubestridt krav. Hvis den forfaldne gæld ikke er en sum penge, skal den udsættes, efter arrest eller udlæg, med henblik på alle efterfølgende processkridt, til den er blevet værdisat.

Retsafgørelser, som kræver frigørelse, aflysning af en panteret i fast ejendom, betaling eller andet, som skal gøres af en tredjepart eller på dennes vegne, kan kun fuldbyrdes af en tredjepart eller mod denne, selv efter at indsigelses- eller appelfristen er udløbet, på grundlag af en bekræftelse fra sagsøgers (kreditors) advokat med angivelse af den dato, hvor retsafgørelsen blev forkyndt på adressen for den part, mod hvem dommen blev afsagt, og på grundlag af fogedens bekræftelse af, at der ikke er gjort indsigelse eller indgivet appel mod dommen.

Hvis det fremgår af bekræftelsen, at der ikke er gjort indsigelse eller indgivet appel, er formueforvaltere, værger og alle andre forpligtet til at efterleve retsafgørelsen.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdesesskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Aktiver, der kan gøres til genstand for arrest eller udlæg

Kun løsøre og fast ejendom, som skyldneren ejer, kan gøres til genstand for arrest eller udlæg, ikke aktiver tilhørende en tredjepart. Det betyder dog ikke noget, i hvis besiddelse skyldnerens aktiver befinder sig på tidspunktet for arresten eller udlægget, og derfor er det muligt at gøre arrest eller udlæg i aktiver, som befinder sig hos tredjemand.

Aktiver, der ikke kan gøres til genstand for arrest eller udlæg

Det fremgår af artikel 728 i den nye civile retsplejelov (Nouveau code de procedure civile), at der – bortset fra de genstande, som ifølge bestemte love ikke kan gøres til genstand for arrest eller udlæg – ikke må gøres arrest eller udlæg i følgende aktiver:

genstande, som ifølge luxembourgsk ret er fast ejendom med et bestemt formål

løsøre som f.eks. noget at sove på/i, tøj, et møbel til opbevaring heraf, en vaskemaskine og borde og stole, så familien kan spise sammen.

Disse genstande kan der ikke gøres arrest eller udlæg i, uanset kreditors økonomiske formåen, også selv om det er staten, med undtagelse af visse former for gæld, som er udtømmende anført i loven.

For at forhindre kreditor i at gøre arrest eller udlæg i alle skyldnerens subsistensmidler er der ved storhertugelig anordning fastsat satser for overdragelse og arrest eller udlæg i løn, pensioner og løbende ydelser. Der er i lovgivningen fastsat regler for arrest og udlæg i beskyttet fast indkomst (lønninger, løbende ydelser og pensioner). Der må ikke gøres arrest eller udlæg i hele en sådan fast indkomst, men kun en del heraf, som fastsat ved storhertugelig anordning. Skyldnere beholder derfor en minimumsindtægt til livets ophold.

Ring-fencing

Formålet med ring-fencing er at beskytte skyldneren mod følgerne af, at denne ikke længere har fuld råderet over sine aktiver. Dermed kan retten begrænse størrelsen af det beløb, der gøres udlæg i.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Fra det øjeblik, hvor der gøres arrest eller udlæg i aktiverne, mister skyldner retten til at skille sig af dem. Arrest eller udlæg skaber dog ikke nogen forkøbsret for den arrest- eller udlægssøgende kreditor. Når skyldnere mister råderetten over deres aktiver, betyder det, at de ikke må sælge, overdrage eller optage pant i de aktiver, der er gjort arrest eller udlæg i. De aktiver, der er gjort arrest eller udlæg i, kan fjernes med det samme. Debitor ejer dem indtil tvangsauktionen uden nødvendigvis at beholde aktiverne i sin besiddelse. Situationen ændrer sig ikke rent praktisk, men snarere retligt.

Såfremt bortfaldet af råderetten tilsidesættes, er de foranstaltninger, skyldneren har truffet, ikke bindende for den arrest- eller udlægssøgende kreditor.

Bortfaldet af råderetten er således kun relativt i den forstand, at det kun gælder til fordel for den arrest- eller udlægssøgende kreditor. De øvrige kreditorer skal stadig finde sig i ændringer i skyldnerens aktiver. Det er dog enkelt for dem at få andel i den arrest eller det udlæg, der allerede er aftalt.

Bortfald af retten til at råde over aktiverne er første fase i bortsalget af aktiverne. Aktiverne kommer under rettens kontrol. Arrest eller udlæg er derfor først og fremmest en sikkerhedsforanstaltning.

Med hensyn til arrest eller udlæg i skyldners fordringer skal det præciseres, at denne form for tvangsfuldbyrdelse fjerner hele kontrollen over den samlede fordring, der er omfattet af arresten eller udlægget, uanset fordringens værdi. Den tredjepart, skyldner har en fordring hos, kan dog deponere et tilstrækkeligt beløb (ring-fencing).

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Eksigible dokumenter, der meddeles efter luxembourgsk lovgivning, udløber ikke, og rettigheder i den forbindelse fortabes ikke med tiden.

Tilladelser fra retsformanden for handelsretten til at foretage forebyggende foranstaltninger udløber, hvis arresten ikke foretages inden for den frist, der er fastsat i afgørelsen.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Der kan gøres indsigelse eller indgives appel mod en afgørelse afsagt af en retsformand ved en handelsret om tilladelse til arrest.

I udlægssager kan skyldneren gøre indsigelse mod afgørelsen eller salget af de genstande, der er omfattet af udlægget.

Tredjeparter kan også gøre indsigelse mod salget af de genstande, der er omfattet af udlæg, med en begæring om alternativer til disse genstande, som er til deres fordel.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

I henhold til artikel 590 i den nye civile retsplejelov (Nouveau code de procedure civile) kan en skyldner blokere for en foreløbig fuldbyrdelse, hvis den er blevet påbudt i et andet tilfælde end dem, der er fastsat i lovgivningen. Med henblik herpå kan skyldneren henvende sig til appelretten for at få nedlagt forbud mod den foreløbige fuldbyrdelse. Dette gælder kun i civile sager og er udelukket i handelssager i henhold til artikel 647 i handelslovbogen (Code de commerce).

Artikel 703, stk. 2, i den nye civile retsplejelov (Nouveau code de procedure civile) fastsætter proceduren for ring-fencing. Ring-fencing har til formål at beskytte skyldneren mod følgerne af, at denne ikke længere har rådighed over alle sine aktiver. Dermed kan retten begrænse størrelsen af det beløb, der gøres udlæg i.

For at forhindre kreditor i at gøre arrest eller udlæg i alle skyldnerens subsistensmidler er der ved storhertugelig anordning fastsat satser for overdragelse og arrest eller udlæg i løn, pensioner og løbende ydelser. Der er i lovgivningen fastsat regler for arrest og udlæg i beskyttet fast indkomst (lønninger, løbende ydelser og pensioner). Der må ikke gøres arrest eller udlæg i hele en sådan fast indkomst, men kun en del heraf, som fastsat ved storhertugelig anordning. Skyldnere beholder derfor en minimumsindtægt til livets ophold.

Relevante links

<http://www.legilux.lu/>

Sidste opdatering: 18/05/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.